

Nostalgie

Viktor Sheen

Jako malej místo seriálu jsem čuměl
do prázdný, otevřený lednice,
trochu jsme vyrostli, čumim,
jak vyhazujeme otevřený krabice,
krabice od věcí,
co balej nasraný lidi ve tři ráno na lince,
taky jsme nasraný balili po šichtě,
v smradlavý ulici palice.

Tohle pro mě není ten kruh,
koukat jak mi hladoví crew,
my si jdeme pro tu krev,
teď zaraž mi do srdce kůl, (ah),
zabij mě nebo řekni mi,
kde máme ten loot, (kde je ten loot?),
já vracím se v čase,
mý hodiny jedou dokola jak loop,
Teď vemu si půl,
budu tam v půl, (vemu si půl, budu tam v půl)
a za půl hodiny jsem letěl na malej vůz, (na malej vůz),
nostalgie do mě bodá svůj nůž,
já vracím se zpět, hraje mi rap, hraje mi blues,
řekni mi, dělá na tebe dojem můj vůz nebo to,
co jde z mejch úst?
Teď co z toho si vezmu s sebou tam?
V hlavě čekám na autobus i když už jsem ušel kus,
i když už se vozím jenom jako pán.

Hraje hudba, zažívám trans,
veme mě na místa, co znam,
stále těžší dostat se tam,
něco končí, začíná teď.

Já v tichu slyším něco hrát, (co?),
nostalgie umírá, mami, koukej,
jak se časem vezu já,
jedem dolů, co se asi může stát?
Já slyším noty, slyším své hodiny hrát.

A nostalgie umírá, mami, koukej,
jak se časem vezu já,
jedem dolů, co se asi může stát?
A slyším noty, slyším své hodiny hrát.

Všechny ty kliše kecy jsou pravda,
ale nesmíš je říkat nahlas,
pak stává se z nich sranda,
spíš cringe, přemějšlet nad minulostí,
můj standard, přijde ti,
že bylo líp i když skoro nebylo co jíst,
máme krásnej další den, bouchlá varna,
já stojím ve vchodě jak dilino,
protože na ruce zůstala barva mi
a bába mi říká to, že věděla to,
že jsem vandal, asi píčo hanba mi
a když jdeme ven,
je to jako by po roce do města dorazil jarmark.

Pardon, omluv můj žargon,
chtěl jsem jen BMW M3
v Need For Speed Carbon,
v autě mám Harman Kardon, žádný Lambo,
furt jsem ten zmrď, co sedí na kávě jak Karlo,
slyším něco hrát, nostalgie umírá,
pojd' si se mnou něco dát,
spíš si vzali, odpojili drát,
co se asi může stát pak?

Já v tichu slyším něco hrát,
nostalgie umírá, mami, koukej,
jak se časem vezu já,
jedem dolů, co se asi může stát?
Já slyším noty, slyším svý hodiny hrát.

A nostalgie umírá, mami, koukej,
jak se časem vezu já,
jedem dolů, co se asi může stát?
A slyším noty, slyším svý hodiny hrát.